

Sygn. akt I C 4310/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2018r. w K.

sprawy z powództwa **Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s we W. (...)** 211)

przeciwko pozwanej **M. A. (PESEL (...))**

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt I C 4310/17

UZASADNIENIE

W dniu 19 lipca 2017r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s we W. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanej M. A. kwoty 1.849,05zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy pożyczki gotówkowej łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda.

Pozwana sprzeciwiła się powództwu i w piśmie procesowym z dnia 7 lutego 2018r. podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 6 sierpnia 2012r. pozwana M. A. zawarła z poprzednikiem prawnym powoda Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s we (...) S.A. z/s we W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...).

Poprzednik prawny powoda przekazał pozwanej do dyspozycji kwotę pieniężną w wysokości 2.347,65zł.

Kontrakt miał charakter terminowy i wiązał strony w okresie od dnia 6 sierpnia 2012r. do dnia 6 lutego 2014r.

Pozwana nie wykonała w całości postanowień umowy i posiadała wobec poprzednika prawnego powoda zaległości.

W wyniku przelewu na podstawie umowy z dnia 21 grudnia 2016r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s we W. nabył wierzytelność przysługującą względem pozwanej M. A. uprzednio (...) Finanse S.A. z/s we W..

Powód nabył wierzytelność w kwocie z tytułu niespłaconego kapitału w wysokości 1.239,83zł, z tytułu odsetek w wysokości 79,30zł i z tytułu kosztów w wysokości 671,41zł.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 6, 47, umowa przelewu wierzytelności k. 7-11, zawiadomienie o przelewie k. 12, umowa k. 24-29, 38-40, 48-50, 52)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Pozwana podniosła skutecznie zarzut przedawnienia.

Stosownie do treści art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

Prawo do powołania się na zarzut przedawnienia jest prawem podmiotowym. Konstytutywny element przedawnienia wskazuje art. 117 § 2 kc, a mianowicie po upływie przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Powstanie „stanu przedawnienia”, wyrażającego się w możliwości podniesienia zarzutu przedawnienia wymaga spełnienia dwóch przesłanek, tj. istnienia roszczenia, któremu zarzut przedawnienia ma być przeciwstawny oraz upływ określonego czasu.

Przepisy o przedawnieniu mają charakter stabilizujący stosunki prawne i gwarantują ich pewność, dopuszczenie bowiem możliwości realizowania roszczeń bez jakiegokolwiek ograniczenia w czasie prowadziłoby do sytuacji, w której strony pozostawałyby przez dziesiątki lat w niepewności co do swej sytuacji prawnej (por. wyrok s. apel. w Katowicach z dnia 14 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1007/12, opubl. LEX nr 1289406).

Terminem przedawnienia jest taki termin, który ogranicza pod względem czasowym dochodzenie roszczenia majątkowego, a skutkiem jego bezskutecznego upływu nie jest wygaśnięcie roszczenia, lecz niemożność jego dochodzenia (por. wyrok s. apel. w Warszawie z dnia 13 września 2012r. w sprawie o sygn. akt I ACa 120/12, opubl. LEX nr 1281086).

Na podstawie art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata, natomiast stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 2 kc bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, natomiast na podstawie art. 124 § 1 kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Przerwanie biegu terminu przedawnienia może wynikać z zachowania wierzyciela lub dłużnika.

Przyczynami przerwania biegu terminu przedawnienia mogą być zarówno zdarzenia (czynności) w znaczeniu materialnoprawnym, jak i o charakterze procesowym - por. uchwała SN z dnia 19 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt III CZP 103/14, opubl. Biul. SN 2015 nr 2, uchwała SN z dnia 29 czerwca 2016r. w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16, opubl. Biul. SN 2016 nr 6, wyrok SN z 19 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt II CSK 196/14, L., uchwała SN z 19 lutego 2015r. w sprawie o sygn. III CZP 103/14, L., uchwała SN z 16 stycznia 2004r. w sprawie sygn. akt III CZP 101/03, OSN 2005, Nr 4, poz. 58, wyrok SN z 23 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 156/11, L., wyrok 12 stycznia 2012r. w sprawie o sygn. akt II CSK 203/11, L., wyrok SN z dnia 12 stycznia 2012r. w sprawie o sygn. akt II CSK 203/11, opubl. LEX nr 1125087, wyrok s.apel. w Katowicach z dnia 1 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt V ACa 663/12, opubl. LEX nr 1280272.

Biorąc pod uwagę datę wymagalności kontraktu, tj. dzień 7 lutego 2014r. (por. § 1 ust. 1 pkt 1 umowy z dnia 6 sierpnia 2012r. k. 24), przy przyjęciu, że powód nie przedstawił żadnego innego dokumentu poza opisaną umową, z którego wynikałaby data wymagalności części czy też całości zobowiązania oraz datę wszczęcia postępowania sądowego,

którego przedmiotem jest dochodzona pozewm wierzytelność, tj. dzień 19 lipca 2017r. to trzyletni okres przedawnienia upłynął w dniu 7 lutego 2017r., co powoduje, że zaistniały podstawy do uznania dochodzonego w sprawie roszczenia za przedawnione.

Przedawnieniu uległy również należności uboczne.

Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę w pełni podziela stanowisko wyrażone w treści uchwały Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 26 stycznia 2005r. w sprawie o sygn. akt III CZP 42/04, opubl. OSNC 2005/9/149.

Roszczenie o odsetki za opóźnienie jest roszczeniem akcesoryjnym w stosunku do roszczenia głównego, gdyż akcesoryjność ta wyraża się uzależnieniem ich powstania od istnienia niespełnionego w terminie roszczenia o świadczenie pieniężne (roszczenia głównego). Roszczenie o odsetki za opóźnienie, po jego powstaniu, uzyskuje samodzielny byt niezależny od długu głównego i ulega przedawnieniu odrębnie od niego, osobno za każdy dzień, w ustanowionym w art. 118 kc trzyletnim terminie dla roszczeń okresowych, jednak najpóźniej w chwili przedawnienia się roszczenia głównego (por. wyrok SN z dnia 17 lutego 2005r. w sprawie o sygn. akt IV CK 579/04, opubl. LEX nr 176005, wyrok SN z dnia 29 kwietnia 2005r. w sprawie o sygn. akt V CK 50/05, opubl. LEX nr 511028).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.